

Boodschap van paus Franciscus voor de 55ste Wereldgebedsdag voor Roepingen.

De roep van de Heer horen, herkennen en beleven

Beste broeders en zusters,

In oktober 2018 is de 15de Gewone Algemene Bisschoppensynode gewijd aan de jongeren en meer in het bijzonder aan de band tussen jongeren, geloof en roeping. We hebben dan de kans om beter te leren verstaan hoe de goddelijke roeping tot vreugde in het centrum van ons leven staat en hoe dit het “plan van God is voor alle mannen en vrouwen in elke tijd” (15de Gewone Algemene Bisschoppensynode, Jongeren, geloof en roeping, inleiding).

De 55ste Wereldgebedsdag voor Roepingen brengt ons nadrukkelijk dit goede nieuws: wij zijn niet aan het toeval overgelaten en zijn ook niet de speelbal van allerlei ongeordende gebeurtenissen. Integendeel, ons leven en onze aanwezigheid in de wereld zijn de vrucht van een goddelijke roeping.

Ook in deze bewogen tijden herinnert het mysterie van de menswording ons eraan dat God ons steeds tegemoet komt. Hij is de God-met-ons die met ons meewandelt langs de vaak stoffige wegen van ons leven. Hij kent ons vurig verlangen naar liefde en geluk en roept ons op tot vreugde. In de verscheidenheid en het unieke van elke persoonlijke of kerkelijke roeping, gaat het erom dat wij dit woord dat ons van boven roept horen, herkennen en beleven. Tegelijk stelt het ons in staat om onze talenten te ontplooien, maakt het van ons instrumenten van redding in de wereld en wijst het ons de weg naar de volheid van het geluk.

Deze drie aspecten – horen, herkennen en beleven - vormen ook het kader bij het begin van Jezus' zending. Na dagen van gebed en strijd in de woestijn gaat Hij naar de synagoge van Nazareth. Hij luistert naar het woord, herkent de inhoud van de zending die de Vader Hem toevertrouwt en verkondigt dat Hij gekomen is om die “vandaag” te verwezenlijken.

Horen

Het moet onmiddellijk gezegd dat de roepstem van de Heer niet zo opvallend is als alle andere dingen die we in ons dagelijks leven kunnen horen, zien of aanraken. God komt op een stille en discrete wijze zonder zich aan onze vrijheid op te dringen. Daarom kan het gebeuren dat zijn stem stil blijft door de vele zorgen en spanningen waardoor onze geest en ons hart in beslag worden genomen.

Het is daarom nodig dat wij op een dieper niveau naar zijn Woord en naar het eigen levensverhaal luisteren, aandacht hebben voor de kleine dingen van het dagelijkse leven,

alles wat er gebeurt met de ogen van het geloof lezen en dat wij open blijven voor de verrassingen van de heilige Geest.

We zullen nooit de bijzondere en persoonlijke roep van God die Hij voor ons in gedachten heeft, ontdekken als we in onszelf en in onze gewoonten van altijd opgesloten blijven en apathisch ons leven verkwisten in onze eigen kleine wereld. We zouden de kans missen om groot te dromen en hoofdrolspelers te worden in de unieke en eigen geschiedenis die God met ons wil schrijven.

Ook Jezus werd geroepen en gezonden. Daarom trok Hij zich in stilte terug. Hij luisterde en las het Woord in de synagoge, en ontdekte er in het licht en de kracht van de heilige Geest de volle betekenis van voor wat zichzelf en de geschiedenis van het volk Israël betrof.

Deze innerlijke houding van luisteren wordt met de dag steeds moeilijker, ondergedompeld als we zijn in een wereld vol lawaai, overprikkeld en beladen met informatie. De hectiek die onze steden en buurten soms overheerst, gaat vaak gepaard met een innerlijke onzekerheid en verwarring. Ze belet ons om op adem te komen, de vreugde van de contemplatie te proeven, rustig de gebeurtenissen van ons leven te overdenken en in vertrouwen op de goddelijke Voorzienigheid tot een vruchtbare onderscheiding voor ons leven te komen.

Zoals we weten komt het koninkrijk van God stil en onopgemerkt (cf. Lc 17, 21), en kunnen we alleen de tekenen onderscheiden wanneer we net zoals de profeet Elia, in de diepte van onze ziel binnengaan en ons openen voor de nauwelijks op te merken goddelijke bries (cf. 1 Kon. 19, 11-13).

Herkennen

Wanneer Jezus in de synagoge van Nazareth de tekst leest uit de profeet Jesaja, herkent Hij de inhoud van zijn zending en verkondigt Hij het aan allen die de Messias verwachten: “De Geest van de Heer rust op mij; daartoe heeft Hij mij gezalft. Om aan armen de goede boodschap te brengen heeft Hij mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating aan te kondigen en aan blinden het licht in hun ogen, om verdrukten in vrijheid te laten gaan, en een jaar af te kondigen dat de Heer welgevallig is” (Lc. 4, 18-19).

Zo kan ook elk van ons zijn of haar roeping alleen door geestelijke onderscheiding ontdekken. Dit is “een proces waarbij iemand in dialoog met de Heer en luisterend naar de stem van de Geest, tot fundamentele keuzes komt, beginnend bij de keuze van levensstaat” (15de Gewone Algemene Bisschoppensynode, Jongeren, geloof en roeping, II, 2).

We ontdekken hierbij dat de christelijke roeping steeds een profetische dimensie heeft. De Schrift leert ons dat de profeten naar het volk gezonden worden in situaties van grote materiële onzekerheid en spirituele en morele crisis, om aan het volk in naam van God woorden van bekering, hoop en troost te brengen. Zoals de wind het stof wegblaast, zo schudt een profeet de bedrieglijke rust van het geweten op dat het Woord van de Heer vergeten heeft. De profeet beoordeelt gebeurtenissen in het licht van Gods belofte en helpt

het volk om de tekenen van de dageraad waar te nemen te midden van de duistere kanten van de geschiedenis.

Ook vandaag hebben we dringend de gave van onderscheiding en profetie nodig. We moeten aan de verleidingen van ideologieën en fatalisme weerstaan om in onze relatie met de Heer de plaatsen, middelen en situaties te ontdekken waardoorheen Hij ons roept. Iedere christen zou bekwaam moeten worden om het leven 'van binnenuit' te lezen en te vatten waar en waartoe de Heer hem of haar roept om zijn zending verder te zetten.

Beleven

Ten slotte verkondigt Jezus de nieuwigheid van het nu-moment, dat velen enthousiasmeert en anderen tegen de borst stoot: de volheid van de tijd is aangebroken, de door Jesaja verwachte Messias is hij die gezalfd werd om gevangenen te bevrijden, blinden terug te laten zien en de barmhartige liefde van God aan ieder levend wezen te verkondigen. Juist "vandaag – zegt Jezus – is het schriftwoord dat u gehoord hebt in vervulling gegaan" (Lc. 4, 21).

De vreugde van het evangelie, die ons opent voor de ontmoeting met God en met onze broeders en zusters, kan niet op onze traagheid en luiheid wachten. Die vreugde bereikt ons niet als we bij het raam blijven staan met het excuus dat we op een beter moment wachten. Die vreugde kan ons ook niet vervullen als we niet net vandaag het risico willen lopen door een keuze te maken. Roeping is vandaag! De christelijke zending is nu! Iedereen is geroepen – of het nu een leven is als gehuwde, als priester of als iemand met een bijzondere toewijding – om hier en vandaag een getuige van de Heer te zijn.

Het door Jezus verkondigde "vandaag" verzekert ons dat God verder "afdaalt" om onze mensheid te redden en ons deel te laten nemen aan zijn zending. De Heer roept steeds weer om met Hem te leven en Hem van heel nabij te volgen, tot onmiddellijke dienstbaarheid. Wanneer Hij ons laat verstaan dat Hij ons roept om ons helemaal toe te wijden aan zijn Rijk, hoeven we niet bang te zijn. Het is mooi – en het is een grote genade – helemaal en voor altijd toegewijd te zijn aan God en aan de dienst aan onze broeders en zusters.

Ook vandaag roept de Heer om Hem na te volgen. We moeten niet wachten tot we perfect zijn om Hem genereus met "hier ben ik" te beantwoorden. We hoeven ook niet bang te zijn voor onze eigen grenzen en zonden, maar dienen daarentegen ons hart te openen voor de stem van de Heer, onze persoonlijke zending te onderscheiden in de Kerk en de wereld, en te leven in het nu dat God ons schenkt.

Dat de allerheiligste Maagd Maria, het jonge meisje uit de periferie, die het mensgeworden Woord beluisterd, ontvangen en beleefd heeft, ons behoedt en ons steeds op onze wegen begeleidt.

Vanuit het Vaticaan, 3 december 2017

Eerste zondag in de Advent

Franciscus

Vertaling: Roepingenpastoraal Vlaanderen